

מסורת הש"ס

(א) וְלֵבִי דִ: (ב) וְמוֹסָפֶה
(ג) רַב־נֶגֶד, (ד) נִבְרָחָה נִסְתַּחֵס
פֶּה. תְּגִילָה חֹלִי דִ:
(ה) וְמוֹסָפֶה חֹלִין פֶּה:
(ו) לִיתָה כְּתוּסָה, (ז)
וְהַלְתָּנִי, יִקְרָה, (ח) עֵר
עֵרֹךְ עֵרֹךְ דְּמוּס בִּ: וְמוֹסָפֶה
הַעֲרֹךְ עֲשָׂלוֹךְ יִסְפָּעוּס
נִשְׁכַּע הַעֲרֹקִילֵט לַפְטוֹר
אִם חֲרִי מִיָּהֶה נִקְרָה
דִּמּוּס, (י) כְּדֹסִי: מִנִּי
רוּמִים, (יא) כִּיה כְּדֹסִי,
(יב) כְּפִי: דְּמוּס, (יג) עֵר
לִפִּי כְּתוּסָה, (יד) עֵרֹךְ
דְּמוּס.

ו. לאסור מלכידם בוקים
ונכבדיהם בכבלי כרדל:
תהלים קמט ח

פתיא. כלי חרס, כדאמר
(לקמן לג:) הני פתיא
דני מסכי (ברכות ג.)
מינאי ומינך חסתיים
שמוצתא. כלומר על ידי
ועל ידך תפסדו אחינו של
דכר (פגייה יד.)

ר' אשי אמר סתם
ולאכה מיתבי יכשם
גסה כך "אין מוכרין
במקום שמוכרין להן
האין מוכרין להן
ר'בא תיובתא רבינא
ומושני תנן אין מוכרין
אל כל דבר שיש בו
חיה נזק ליה לית
הי כשם שאין מוכרין
ברין גסה ואפילו
דקה חיה גסה אין
אורי ואליבא דר' יהודה
אורי שבור הוא אצל
נחמן מאן לימא לן
לימא חיה דקה היא
ומותיב תיובתא תנן
ואוריות ולא כל דבר
ועמא דאית ביה נזק
ין ומעמא ארי דסתם
מלאכה אבל מידי
הא לא תיובתא דרב
וחיה גסה מיהא
אמר ל' מר יהודה
הי הויבדא ו"ה יהי

חמור הכר: רב יסודה. תלמידו דרב ותלמידו דשמואל: להספס. לנחקר אשכחיה: לא סבר לה מר. דהא שמעתא דבה בר ירימיה אמרה משמיה דרב אלא אשכחיה בסוריא דיתבי וקאמר לה משמיה דרב אלננה איהו קיבלה מניה ואת אמרת דרב חמא בר גוריא מניה מר: פסול אובמא. כלי שחור כמו (לקמן דף ג:) הי פתוחא דבי מיכסי אובמא שנסחחר ע"י מנלסא. כלומר סא אהא רגיל ומתיר בתורה כמו (גמסא דף טז.) מנותלי פתקי ניכר שפמיה דרב חמא מפאורה ככלי מכובר (תפעה דף י.) דרבן של תלמידי חכמים שנתעשרין על לימוד תורה ואינם מנעשעין בגדיהם: מינאי מורה. מינאי דלמינאי לך משמיה דרב חמא ומינן דשמעת לה מדברה בר ירימיה: ספסיס שמעאל. יאמאר שמועה בשם אומרה דהפ הוה דרב חמא בר גוריא קיבלה מרב ורבה קיבלה מרב חמא: ושל אולדוס. לסגולת המלך בונין בנין חזק: לסיכור. בונין עממן: ואחד. הוא לא יסור שאין בונין עממן: לפסור מלכיה. של מלכס אסור שדינן שם נפשות: ופסנן אין בונין עממן בסילקין. אלננה איבא בסילקי דלסרי: בסילקי של גרודוס. אלל בסילקין קמחא שהא לריתא מלכס מותרת: למינוס. מינין תפסוהו לכופו לעבודת כוכבים: עלוי (ענהו) אומר. כלומר הדין עמך דנדרסיס כטילין הן: והוא לא אמר. כי אלל נאמן על הדין אהמ שזאמח דנני יתן על לרע ששעמיה לקווי: סאמנסי. כמה שדנמיה עילין: דיוסם פעור אפס. דיוסם היא היפה שם ירלחו וגשעה כה: וסהלן

מתקין זה רב נתן ב' פרי"ש
דאטניא דלעיל נמי קאי
ויש ספרים שהוא כתוב נמי לעיל
ובתוס' נמחק: **רב** אש"י דייק
וסתתניתין. ואמר ר"י דדייק נמי מן
השנה דלרי מיה גסה הוא דדוקא
אשר שהוא עבור אלל מלאכה דאי
ק"י דמיה דקה הוא ומיה דקה נמי
לאסורה א"כ ה"ל לממר סתם כל
מיה שיש בה נזק לרבים אין מוכרין:
סביבוס'אות. פ"ה בימה של
לעגון אחת שמקריבין עליה וצמים
אצבעות כוכבים וקורין להס אלט"ר
וכו' והכי שרי דלא הו' אלל חשמים
למשמשי' עבודת כוכבים וקשיא דלא
למשמשי' דקרי לבינוס משמש
למשמשי' אלל משמש לעבודת כוכבים
עמלה קרי בינוס דמתן לקמן פרק
ה' הללנוס (דף מו:) אכן שחלטה
חלילה לבינוס ופ"ה ליש מקום מושב
עבודת כוכבים עמלה ועל' בינוס
כעובדי עבודת כוכבים עמלה ואמר נמי
(לקמן ג:) בימוסאות של מלכ' עובדי
כוכבים אסורין מפני שמעמידין עליהם
עבודת כוכבים בשעה שהמלכה עובדין
אלהם ממש חשמים עבודת כוכבים
עמלה הוא ועוד דנני נמי שהוא
משמש למשמשי' עבודת כוכבים אמאי
מותר לבנות עממן וכי הוא סבאל
להחיר לבנות עממן מקום שקיטרו
עליו במחתה לעבודת כוכבים לכן
נראה לר"י בעצרת הטרול שפירש
דימוסאות דג'ית' והוא לשון מרחסאות
דבארמי' בשבת פרק חזית (דף קא:)
אסור לישב בקרקעיתה של דימוסאות
מפני שנתמלה ומרפאל וכן אמר
(פ"ה מ"א) דלמוסאו ותמלד ספרותית
קסו' עשרת השנצט' ומלמ' נמי
במדבר למחר אזי פותח להם
מרחסאות ודימוסאות ובפירוש רש"י
כתב דימוסאות ופירש שהוא ציץ של
לצור עבודת כוכבים:

ד'ימום פטור אהר. פי' נרמתי עבודת כוכבים שלו נבעה כי ד'ימום לשון רחמים הוא כדלמחר' בירושלמי דשביעית (פ"ו) נמצאה דר"ש בן יוחי אחר דנפק מן מערתא חמא חד דז עופות שמע בת קולא דהוה אהרז ד'ימום להו פסקה פי' כי אהרז העוף נמלט מן הפה ודו הוה אהרז ספיקולא הוה מתפלל פי' הוה מתפללד נפח קולא הוה תרגום של פה אלמא משמע ד'ימום הוא לשון רחמים ושמענה מן הדא אפי' יצוירא קיללא מנלגדי שמיה לז מתפלל כל שכן בר איניש:

ועבר

בסילקי גדרום איצטדייט ובימה אימא של גדרום ויש
ת"ר כשנתפס ר"א למינות העלהו לגדרום לידון אי
שכמותך יעסוק בדברים כמילים הללו אמר לו נז
אותו הנמן עליו הוא אומר והוא לא אמר אלא כננ
לו הואיל ויהאמנתי עליך דימוס פטור אתה כשבא
אצלו לנחמו ולא קיבל עליו תנחומין אמר לו ר"ע
אחד ממה שלימדני אמר לו אמור אמר לו רבי

[illegible][illegible]

(א) למי נצטו הייבנים
למנוח ותמו ליתא לו וכן כחמי
ההיום' גדיה מתקף דיש
ספרים שזוהו כחזו נמי לעיל.
(ב) כיה הני בחוסתא סיד
לחסי' חיל דקא אין מוכרין
וצי רבוי חיל גדרם חיל גסא
למין גלחין הייב רשא.
(ג) גלחא דעסקין גילי אלא
במקורן של גדרים וחי:
בכשתם רחל למינות פ' וחי:
(ד) חילי אמתרו לו עזרה
באפי רבוי וליס.